

אֶפְרָשׁוּתָא אֵית בֵּין דָּא לְדָא וּמַה הִפְרַשׁ יֵשׁ בֵּין זֶה לְזֶה דִּהָא
 כְּתִיב, מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי, וְלִבְתָּר וּמִסְרָהּ
 לִיהוֹשֻׁעַ. אֲנָא קְבִילְנָא, וְלִבְתָּר מוֹסְרֵנָא לְכֻלְהוּ אֲנִי רַעִיא
 מִהִימְנָא קִיבְלְתִי מִהִקְבִּי בְּכַבּוּדוֹ וְאַחֲכִי מִסְרְתִי לְכּוֹלָם וְאִמְרוּ פְנֵי מֹשֶׁה כְּפְנֵי חֲמָה וּפְנֵי
 יְהוֹשֻׁעַ כְּפְנֵי לְבָנָה. וְהִכִּי מֵאֵן דְּמִקְבֵּל מֵאַחֲרָא, כְּקִבְלַת סִיְהָרָא
 וְכַכְבֵּיִיא מִשְׁמֵשָׁא, וּבְהָאֵי קְבוּלָא אֶתְמַלִּי וְכִךְ מִי שְׁמִקְבֵּל מֵאַחַר
 וְלֹא מִקּוּבָה עֲצָמוֹ הוּא כְּקִבְלַת הִירַח וְהַכּוֹכְבִּים אֶת הָאוּר מִהִשְׁמֵשׁ שְׁכֻמָּה שְׁמִקְבֵּלִים מִמְנָה
 כִּךְ הֵם מֵאִירִים. וּמֵאֵן דְּמִקְבֵּל יְכִיל לְאַסְתֵּלְקָא מִנִּיהּ נְבִיעוּ וּמִי
 שְׁמִקְבֵּל חֲכֻמַּת הַתּוֹרָה מֵאַחַר יְכוּלָה לְהִסְתַּלַּק מִמְנָה אוֹתָהּ הַנְּבִיעָה שְׁמִמְנָה מִקְבֵּל וְיִשְׁאַר
 חֲסֵר, כְּמָה דְּחִזִּינָא בְּשֵׁמֶשׁ אֶסִּיְהָרָא, דְּאַסְתֵּלְקַת נְהוֹרָא
 דְּלַהוֹן, בְּלִילְיָא, דְּלֹא נְהִיר שְׁמֵשָׁא, אֶלָּא בִּימָמָא.
 וְסִיְהָרָא בְּלִילְיָא וְכִמּוֹ שְׁמֵשָׁא רֹאִים בְּשֵׁמֶשׁ וְהִירַח שְׁמֵשׁ מֵאִירָה אֵלָּא
 בְּיוֹם וְהַלְבָּנָה מֵאִירָה רַק בְּלִילָה וְכִשְׁמִסְתַּלַּק אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ אִזְ נִיכַר חֲסֵרוֹן הַלְבָּנָה שְׁאִין בַּה
 אֵלָּא מֵה שְׁקִיבְלָה מִהִשְׁמֵשׁ וְתוֹ לֹא כִךְ מִי שְׁמִקְבֵּל חֲכֻמָּתוֹ מֵאַחַר כְּשֶׁהַחֶכֶם נִמְצָא בְּעוֹלָם לֹא
 נִיכַר חֲסֵרוֹנוֹ אֲבָל כְּשֶׁמִּסְתַּלַּק הַצַּדִּיק אִזְ נִיכַר חֲסֵרוֹן הַמִּקְבֵּל שְׁאִין לוֹ מֵה לְהוֹסִיף יוֹתֵר.

חכמת התורה מהצדיק כאור השמש

וְאִי תִימָא דְּהָהוּא נְהוֹרָא דְּסִיְהָרָא מִשְׁמֵשָׁא אִיהוּ,
 דְּאֵתְּ עַל גַּב דְּאֶתְפְּנִישׁ, נְהִיר בְּסִיְהָרָא וְכַכְבֵּיִיא וְאִם

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

תאמר הרי אותו האור של הירח הוא מהשמש שמאירה בו אם כן אע"פ שנאסף אור השמש בלילה עם כל זה הוא מאיר בירח ואם כן גם המקבל חכמת התורה מהצדיק אע"פ שנסתלק הצדיק עדין מאיר בו אורו של הצדיק, **הָא תּוֹיִנָּן מִסְטָרָא אַחָרָא בְּלָקוּתָא דְסִיְהָרָא וְשִׁמְשָׁא דְאַסְתִּילָק נְהוּרֵייהוּ, וְאַשְׁתְּאָרוּ כְּנוּפָא בְּלֵא נְשִׁמְתָא,** הרי אנחנו רואים מצד אחר בליקוי הלבנה והשמש שאז מסתלק אורם ונשארים כגוף בלי נשמה **דְּאִית אַדוֹן עָלֵיהֶם מְחִשֵׁךְ מְאֹרֵיהֶם** שזה מורה שיש אדון עליהם המחשיך מאוריהם. **אַבְל עֲקָרָא דְנְהוּרָא, הֵהוּא אַתָּר דְנִבְיַע דְלִית פְּסָק לְנְהוּרָא דִילֵיהּ** אבל עיקר האור הוא מקום הנביעה של האור שאין הפסק לאורו ונביעתו, **וְלֹא אִית עָלֵיהּ אֱלֹהָא אַחָרָא לְמִפְּסָק מִנִּיהּ נְהוּרֵיהּ** ואין עליו אלוה אחר להפסיק ממנו אורו.

הממית עצמו על התורה בחינת בן והשומע הלכות ומקיימן בחינת עבד

וְעֵלַת הָעֵלּוֹת, בְּתַר דְאַנְתָּ תַּמָּן ועילת העילות שהוא בחינת פּרָצוּף אריך אנפין מאחר שאתה הוא המאיר שם בכל עולם האצילות **לִית פְּסָק לְנִבְיַעוּ דְנְהוּרָא דְאֹרֵייתָא** אין הפסק לשפע האור של התורה המאיר בזו"ן שהם סוד תורה שבכתב ותורה שבעל פה. **יְהֵא רַעוּא דִילָךְ דְלֹא תַזוּז מֵאַבָּא וְאִמָּא דִילֵי, וְלֹא מִבְּנוֹי** יהי רצון מלפניך שלא תזוז מאו"א שלי כי משה רבנו הוא בחינת הדעת בבחינת בן לאו"א, ולא מבניהם שהם עם ישראל הנקראים

בנים לזו"ן. וְהָכִי מֵאֵן דְּאָמִית גְּרָמִיה עַל אֹרֵייתָא, דְּהִיא יְקָרָה וְכךָ הוּא מִי שִׁמְמִית עֲצֻמוֹ עַל הַתּוֹרָה שֶׁהִיא יְקָרָה מִפְּנִינִים, אֶת־קִיּוּמָת בֵּיהּ, וְלֹא מִפְּסָקָת מְנִיָּה הַתּוֹרָה מִתְקִיּוּמָת בּוֹ וְאִינָה נִפְסָקָת מִמֶּנּוּ. מִה דְּלֹא הָכִי, מֵאֵן דְּלֹא יִשְׁתַּדֵּל בָּהּ, אֶלֶּא אַף עַל גַּב דְּעֵבֵד צְוּי חֲכָמִים מִה שֶׁאֵין כֵּן מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בָּהּ אַע"פ שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ הַהֲלָכוֹת מִחֲכָמֵי הַתּוֹרָה וּמְקִיּוּמָן, אִיהוּ שִׁשְׁמֵשׁ דְּלְהוֹן, עֵבֵד וְלֹא בֵּן הָרִי הוּא בְּבַחֲנִית עֵבֵד וְלֹא בְּחִינַת בֵּן כִּי הוּא כַּעֲבֵד הַשׁוֹמֵעַ מִצְוֹת אֲדוֹנוֹ וּמְקִיּוּמָן אֲבָל אִי אִיהוּ מְהִימָנָא, מְאִרְיָה אֲשֶׁלִּיט לִיהּ בְּכָל דְּיִלְיָהּ וּבְכָל אֹפֶן אִם הוּא עֵבֵד נֶאֱמָן הַקְּב"ה מִשְׁלִיט אֹתוֹ עַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ וְכִמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֲצַל אֱלִיעֶזֶר עֵבֵד אֲבֵרָהִם זֶקֶן בֵּיתוֹ הַמוֹשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ.

אותם שאינם עוסקים בתורה הם כסילים המרימים קלון על עצמם

אֲבָל מֵאֵן דְּלֹא אֲשְׁתַּדֵּל בְּאֹרֵייתָא, וְלֹא מְשַׁמֵּשׁ חֲכָמִים, לְמִשְׁמַע מְנִיָּהּ פְּקוּדִין, לְקִיּוּמָת נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע אֲבָל מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה וְגַם אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי חֲכָמִים לְשׁוֹמֵעַ מֵהֶם הַהֲלָכוֹת לְקִיּוּמָת נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. אֶלֶּא דְּסָרַח וְעָבֵר עַל לֹא תַעֲשֶׂה אֲלֵא מִקְלָקֵל דְּרַכִּיז וְעוֹבֵר עַל לֹא תַעֲשֶׂה, אִיהוּ שִׁשְׁמֵשׁ לְאֹמִיז דְּעֵלְמָא עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה הוּא שְׁקוּל לְאֹמֹת הָעוֹלָם עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, בְּנוֹי דְּסָמְא"ל וְנַחֲשׁ דְּאֶתְמַר בְּהוּ וְהוּא מִבְּנוֹי שֶׁל ס"מ וְנַחֲשׁ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם, (משלי א)

וְכַסִּילִים מֵרִים קָלוּן, דְּלֹא בָּעוּ לְקַבְּלָא אוֹרְיֵיתָא כִּי אוֹתָם שְׁאִינָם עוֹסְקִים בְּתוֹרָה הֵם כַּסִּילִים הַמְרִימִים קָלוּן עַל עֲצָמָם הוֹאִיל וְאִינָם רוֹצִים לְקַבֵּל הַתּוֹרָה, דְּכָל דְּלִית בֵּיהּ תוֹרָה, לִית בֵּיהּ כְּבוֹד כִּי כָל מִי שְׁאִין בּוֹ תוֹרָה אִין בּוֹ כְבוֹד, דְּאֵתְמַר בְּהֵם שְׁנֵאמַר בְּהֵם (מְשַׁלִּי ג) כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ.

בן מכבד אביו שלא על מנת לקבל פרס ונשמתו מהאצילות ועבד מכבד אדוניו על מנת לקבל פרס ונשמתו מהיצירה

וְעַם כָּל דָּא מְאִירֵי מְתִיבְתָּא, לָא כָּל כְּבוֹד שְׂוָה, ואומר רעיא

מִהֵימְנָא לְרֵאשֵׁי הִשְׁיבוֹת, דְּעוּ שְׁלֵא כָל הַכְּבוֹד שׁוֹה, דְּהָא (מְלֵאכִי א) בֵּין יְכִיבְד אָב וְעֵבֵד אֲדוֹנֵי שְׁהֲרֵי גַם בֶּן מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְגַם הַעֲבָד מְכַבֵּד אֶת אֲדוֹנָיו. בֵּין יְכִיבְד, עַל מְנַת דְּלֹא לְקַבְּלָא אֲנָרָא, אֲבָל מְצוּנָה הוּא בְּכְבוֹד אֲפָא וְאִיפָא בֶן מְכַבֵּד אֶת אָבִיו שְׁלֵא עַל מְנַת לְקַבֵּל שְׁכַר אֲבָל הוּא מְצוּוָה בְּכְבוֹדֵם. וְאִי לָא בְּעֵי לְמַעְבַּד צוֹנֵייהּ, יְכִתְשׁ לִיהּ אֲפָא וְאִיפָא, עַד דְּיַעְבֵּד עַל כְּרַחֲמֵיהּ וְאִם אִינוּ רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מְצוּוֹתָם יִסְרוּהוּ אָבִיו וְאִימוּ עַד שִׁיעֲשֶׂה בַעַל כְּרַחוּ. וְאִי הוּי בְּרָא רְבֵרְבָא, בֵּית דִּין כּוֹפִין לִיהּ וְאִם הוּא בֶן גְּדוֹל שְׁאִבּוּ וְאִימוּ כְּבַר אִינָם יְכוּלִים לְכוּפּוֹ בֵּית דִּין כּוֹפִין אוֹתוֹ לְקִיָּים מְצוֹת כִּיבוֹד אֲב וְאִם. דְּאִי לָא בְּעֵי לְמַעְבַּד מַה כְּתִיב בֵּיהּ שְׁאִם אִינוּ רוֹצֵה לְקִיָּים מְצוּוֹתָם מַה כְּתוּב בּוֹ, (דְּבָרִים כֵּא) בִּנְנוּ זָה